

קול התנין

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

קול חוצב להבות אש:

"רוח ההשכלה והקרירות שולטת, השריפה כבר פושטת בכל פינה"

מאת מרן הגאון האדיר רבי משולם דוד הלוי סאלאווייצ'יק שליט"א
ראש ישיבת בריסק

כמייצג הקהילה.

גם כאשר התחילו בקריאת התורה ביום ראש השנה לעשות 'מי שבירך למען הקרן הקיימת של הציונים, צעק אבא על הגבאי בפרהסיא ואמר שמי שעושה זאת הוא חוטא ומחטיא. זכורני שהגבאי ר' דוד ז"ל התנצל ואמר שעושה זאת לבקשת אביו של מ.ב. שהיה מראשי הציונים בעיר. לאחר מכן רעשה העיר כולה ובאו כל ראשי הקהילה לבית אבא שישב והמשיך באמירת התהילים, כשאסיפתם כאילו לא נוגעת לו כלל וכלל. כשלאחר שעה ארוכה ניסו לרמוז כי הם דורשים שיביע איזו חרטה או התנצלות, נעמד וחזר שוב על דבריו שהעושה מי שברך לראשי הציונים הוא חוטא ומחטיא.

אני זוכר שהיו בבריסק תלמידי חכמים חשובים שאמרו לי, אנו מסכימים על גדלותו של אביך הרב בתורה ויר"ש, אבל הנהגתו התקיפה נגד המשכילים והציונים אינה מובנת לנו... כך שלטה ההשכלה והקרירות בכל פינה. בני הישיבות נחשבו לבוז והיו למרמס. אני זוכר כשהגעתי לוויילנא ונכנסתי לאחד מבתי הכנסיות אמר לי אחד בלגלוג: אתה עוד אחד מהבחורים העניים שאוכלים "טעג" אצל הבעלי בתים. ומה נשאר מכל אותם בתי כנסיות ובתי מדרשות בוויילנא? מאומה! וזה בעיקר בגלל

רגל קלה למשכילים, היו נראים בתחילה כחדרים, והתת"ם הנותנים דריסת רגל למדינה כאן בארץ ישראל בתכניות הליב"ה וכדומה, למחצה לשליש ולרביע, רוח ההשכלה כבר חדרה בהם וחלילה עלול ע"י כך שלא יישאר כלל ישראל, כמו בזמן של דור ההשכלה.

אלו המביאים לידי כך הם מנהלים שנראים אולי חרדים, אבל עבור בצע כסף הם מוכנים להכניס כל מיני לימודים המחדירים את רוח ההשכלה והקרירות לכל דבר שבקדושה ובכך עוקרים הם את הכל. היום רח"ל כבר מדברים גם על ישיבות קטנות להכניס בהם לימודי חול, כשמנגד בבית יעקב מצמצמים ומפחיתים את השעות ללימודי הקודש.

* * *

בתלמוד תורה בעיר בריסק שהתנהל תחת פיקוח הסבא מרן הגר"ח ואבא הרב זצוק"ל, לא נתנו שום דריסת רגל למשכילים. זכורני כיצד אבא זצוק"ל לחם במשכילים והציונים בלא פחד וללא משוא פנים כלל. גם במסיבה שערכה הקהילה לכבוד שר ממשלת פולין התנגד אבא בכל תוקף שאחד מהציונים ידרוש במעמד בטענה כי הוא יודע את שפת המדינה, עד שנאלצו להסכים שאחד מתלמידי אבא שהיה גם בקי בשפה זו ידבר בפני השר

"בתחילת פרשת בא פותח בלשון יחיד - 'ולמען תספר באזני בנך וכן בנך', ומסיים 'וידעתם כי אני ד' בלשון רבים. והביא בשם אביו מרן הרב מבריסק זצוק"ל בתפילת יעלה ויבוא - 'זכרונו ופקדונו וזכרון כל עמך בית ישראל', שלכאורה 'זיכרונו' הוא זכרון כלל ישראל. וביאר שיש זיכרון של יחידים המהווים כל אחד יחד עם כולם כלל ישראל, ויש ה'זיכרון' של כל ישראל הנסקרים בסקירה אחת כיחידה אחת. כך גם בעניין של סיפור יציאת מצרים על ידי שתספר את ניסי ומעשי ד', באזני "בנך" וכן בנך - כל יחיד בפני עצמו, יתהווה מכך את כל היחידים שיקויים בהם "וידעתם" כולם בחטיבה אחת, כי אני ד'.

פרעה לא גזר אלא על הזכרים ואילו לבן ביקש לעקור את הכל". נמצאים אנו במצב נורא, רוצים לעקור את הכל, לעקור את כלל ישראל שלא ידעו את ה'אני ד' ח"ו. השריפה כבר פושטת בכל פינה ופינה. הגענו למצב שהיה בדורות שעברו, שההשכלה התפשטה ושלטה בכל מקום וקיררה את הכל, עד שעקרו את היהדות ברוב מדינות אירופה כידוע. צריך לדעת, המשכילים היו נראים כחדרים לכל דבר, והתחילו דרכם בשינויים קלים של חינוך הדור הצעיר עד שקיררו ועקרו את הכל. אותם החדרים ובתי החינוך שנתנו דריסת

ההשכלה שהחדירה את הקרירות לכל.

* * *

ב"ה כאן בארץ ישראל היה את השרף הגה"ק מהרי"ל דיסקין מבריסק זיע"א, וכל אלו שהסתופפו בצילו, ששמרו מכל משמר על תלמודי התורה שלא תהיה לציונים והכופרים שום דריסת רגל בהם. לכן ניצל הדור ההוא. ב"ה שיש עדיין חדרים ובתי חינוך שממשיכים את מורשתו. כשהגענו לארץ ישראל ראינו שילד בעץ חיים כן ידע 'מי ד', ואילו ילדים שלמדו בת"ת בוילנא לא ידעו.

רבתי, ה"אני ד" שהיה חדור אז בכל בית אב, כבר איננו בנמצא בזמנינו שרוח ההשכלה והקרירות שולטת בכל פינה. קוראים כל מיני עיתונים המלאים בכפירה ומינות מכל הציונים ד' ירחם, השריפה מתפשטת!

אני זוכר שפעם אחת ראיתי יהודי ממרר בבכי בבית הכנסת בזכרון משה והוא לא יכול היה להירגע. סיפר שפגש יהודי ברחוב ישעיהו ליד היכן שהיה בניין אדיסון, ששאל היכן יש מסעדה פתוחה רח"ל בשבת, ויהודי אחר הסביר לו שברחוב יפו הסמוך יש מסעדה כזו. הוא הזדעזע מחילול השבת בלי יכולת להירגע. זה היו יהודים בדור הקודם. איפה יש בזמננו כאלו יהודים?

בהמשך הקריא ראש הישיבה שליט"א את מכתב סבו מרן הגר"ח זצוק"ל בו הוא כותב בין היתר על האחריות המוטלת על האבות שילדיהם קוראים בספרי המשכילים. והוסיף: היום כולם קוראים את דברי הקרירות והכפירה בכל מיני עיתונים, אין שום אחריות על תתי"ם שרוח ההשכלה והקרירות שולטת בהם וח"ו עלולים לעקוד את הכל ולאבד את ה"אני ד" מכלל ישראל, אמר.

בהמשך עמד מרן שליט"א בדבריו הכואבים, על הקרירות וחוסר האכפתיות מול יציאת בנות לעבוד בכל מיני עבודות בלתי מתאימות בפריצת כל גדרי הצניעות, עד שהמצב היום שיש בנות שלא רוצות להינשא לבן תורה מתמיד ויר"ש, ד' ירחם.

(דברים שנשא בפני בני הישיבה בעת נעילת חג הפסח העעל"ט).

מכתב מרן רשנבה"ג הגר"ח מבריסק זיע"א

כבוד הרבנים הגאונים ומאוה"ג בע"ב יח"ס טוביינא חכימי דארעא קדישא אשר חוברו יחדיו באגודת שומרי תורה באה"ק יהי' אורם וזרחם ונרם יהלך ברכה ושלוש עד בלי ירח, ויזכו לביאת ינון.

אחדש"ה כמשפט להדרת כבודם יחי'. נתכבדתי ביקרת מכתבכם לכשרני כי רוח ממרום הופיע עליכם ליסד אגודה לחיזוק דתוה"ק. מאד ינעם ולרב עונג קבלתי הידיעה הזאת שעלתה ליסד החברה הקדושה "שומרי תורה" שהיא באמת סולם מוצב ארצה וגו' לקדם לעזרת ה' בגיבורים להרבות תורה ליסוד אמונה, להחזיק במעוז הדת בחינוך בני הנעורים שיוגדלו ויחונכו בדרכי התורה והיראה כאשר מורשה לנו, ולהפך עצת אויב החותר תחת מוסדי הדת להרוס נטעי אמונה גם בארצנו הקדושה, האומרים קדושת ציון תחרש, א"כ אפוא עד כמה עלינו להכיר רב ערך אגודת יראי ד' שנדברים יחדיו בכל אומץ ברוב עצה לבצר חומת דתוה"ק וכי כינוס לצדיקים נאה להם ונאה לעולם.

ברכת ד' תכונן מעשה ידיכם למעלה למשכיל, האגודה הקדושה תגדל ותפרח לעשות פרי הילולים קודש לה' לזכות הרבים ולהקים מעוז הדת על תילו. ובל"נ חבר אני לכל אשר יראוך ולשומרי פקודיך.

והלא לא נכחד ממע"כ ש"י כי בעת האחרונה שמועות מבהילות עברו בחו"ל מנסיעת... בכל מושבי ארצנו הקדושה, כי הקול יצא כי הרבה חברים ועשה אגודות אשר תכלית מעשיהם ללא תורה וללא יראה, ואימה ופחד סבבונו כי יגורנו מהאף הנורא כי הצליח מעשי שטן לבצע גם בקודש ושרידת פליטתנו בארצנו הקדושה מקום מנוס כל יראי ה' מסובלים בתורה ויראה להרבות עבודה ולהגדיל תורה. גם שמה ישלטו זרים לזרוע רוש ולהצמיח לענה.

מה מאוד רחב לבבינו כי לא כן עתה כי נדברו יראי ה' לעמוד בפרץ לבלי תת להמשחית לבוא בגבולם, הלא שפת אמת תכון לעד, והאמת מארץ הקדושה תצמח, ועד ארגיעה לשון שקר, והיתה זאת למאור עינים גם בחו"ל.

ואל יחר למעכ"ה אם אשאלה מהם, הת"ת שמיסדים בהקאלאניעס מושבי ארצנו הק' אם הם כולם עפ"י חינוך הישן בלי שמץ תערוכת השכלה החדשה, יען כי הנסיון הורה לנו מבחן שגם מעט מהשכלה החדשה חומר משחית לעקור כל יקר וסגולה, וכבר הוכאת לבבינו לראות המכות שבאו לנו ממנה, ואת הרקב שהביאה בלבבות בני הנעורים בכל מוסדי דתוה"ק, וע"כ אין לוותר ע"ז אף כקוצו של יו"ד אשר גם מצוות הבאת שלום לא תכריע זאת.

וגם אנחנו בחו"ל לא מצאנו כמה להציל בני הנעורים ומנוס להם כי אם הת"ת והישיבות שכולם קודש בלי שום לימוד חול, וע"כ ראיתי זאת להזהיר את כבודם ע"ז.

אחכה למכתב בהודעת הסדרים בכל פרטי ההתיסדות ואשר יהי' דרוש להוסיף אומץ בלו"נ אחפון להיות מהמסייעים בדבר הקדוש הגדול והנשגב הזה, ואסיים בברכה כי נזכה לראות בישועת ישראל תתרבה הדעת כמים לים מכסים, וישוב ה' שבותינו ונעלה לציון ברינה.

נאום מוקירם ומכבדם,
חיים הלוי סאלאוויצ'יק

בריסק דליטא, יום ה' מ"ב למב"י תרס"ד

האם ת"ת הוא זה או שמא "בית ילדים"?

מצג אותנטי מעמיק משיבוש חינוכם של צעירי הצאן בתוככי התתי"ם

שנשלח להורי התלמידים בכיתת 'מכינה', בת"ת מרכזי ידוע באחת השכונות בירושלים. ויודגש כי אין המדובר בת"ת ברמה רוחנית ירודה או בת"ת הנושא אופי "מודרני" וכדומה, אלא בת"ת ותיק וידוע שבו לומדים מאות ילדים בני אברכים

התורה ברשות עצמם הינה יסוד מוצק שאין לערער אותה ואין לפגוע בה משום טעם וסיבה שהיא וכו'". (הובא בספר "כתבוננו" (לדורות))

הדף המצו"ב, הינו "דף קשר" שגרתני,

הידיעות הרבות שמתפרסמות כל העת על השינויים המתחוללים במוסדות החינוך, גורמים לרבים לפקוח את עיניהם ולעקוב מקרוב אחר הלך הרוח והאווירה השוררת כיום בין כתלי מוסדות החינוך.

אם בשנים המוקדמות יותר, בעת שמשרד החינוך החילוני החל להתערב בתכני הלימוד וסדרי החינוך המקובלים במוסדות החינוך עוד היה נראה שמדובר בשינויים וקלקולים נקודתיים, הרי שעתה כבר גלויה ונראית לעין - לדאבונו לב - עוצמת ההשפעה ההרסנית של משרד החינוך על כל צורת החינוך במוסדות החרדיים, אשר נתונים תחת ידיו של "המחוז החרדי" החותר לשנות את החינוך החרדי בכל צורה אפשרית.

כשהמדובר הוא על מוסדות החינוך לבנות, או על גני הילדים, הרי שמטבע הדברים ישנו קושי מסוים להתבונן בהרס החינוך המתחולל בהם. אולם במוסדות ה'חרדיים', בתי החינוך לתשב"ר, אשר נתקדשו בצביונם ובטהרתם במסורת אבות בת אלפי שנים, בקל ניתן להבחין במהפך החינוכי המתרחש בהם אשר משנה את פניהם מן הקצה אל הקצה.

ובעניין זה יש להביא את דבריו הנמרצים של מרן הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצוק"ל יו"ר מועצת גדולי התורה וממנהיגי החינוך התורתי בדור העבר, דברים שכתב במחאה נמרצת לנוכח כוונה שהייתה באותם ימים להכניס את התתי"ם תחת השפעה כספית של משרד החינוך. וכה כתב במכתבו מתאריך י"ט טבת תשל"ו:

"הנה ה' השאיר לנו שריד ופליט, מספר של תלמודי-תורה, המלמדים תורה לעמו ישראל בדמות ובצביון, אשר גבלו לנו הראשונים כמלאכים וכאשר היה מקובל בישראל מדור דור. הם נשארו עומדים ברשות עצמם, מבלי שיהיו תלויים בשום דבר בכל גורם אחר. העמידה של תלמודי

פרשת בשלה תשנ"ז

המתקת המים במרה

☆ כשבני ישראל באו למרה לא היה להם מים לשתות כי המים היו מרים, והם צעקו על משה שהם הולכים למות. ה' ציווה למשה שיקח עץ ויזרוק למים ואז המים קיבלו מתוקות.

ירידת המן

☆ לבני ישראל לא היה מה לאכול ולכן ה' המטיר מן השמים את המן. ☆ ספרנו מה היה מעל ומתחת למן. ☆ דתן ואבירם לא שמעו בקולו של משה והותירו מן המן עד בוקר, ונחפז לתולעים. ☆ תיארנו איפה ירד המן לצדיקים ואיפה ירד לאלו שאינם צדיקים. ☆ כיום שישו ירד המן בכמות כפולה. כיון שבשבת לא ירד מן. לזכר זה אנו בוצעים בשבת על "לחם משנה", מלשון שניים שזה כפול. ☆ סיפרנו על דתן ואבירם שפיתרו את המן בשבת, ומה הציפורים עשו. ☆ וקבלו שכר שבשבת שירה נוהגים לתת אוכל לציפורים. ☆ סיפרנו איזו ברכה בירכו על "המן" - 'המוציא לחם מן השמים'.

מעשה עמלק

☆ עמלק בא להילחם עם בנינו, ה' עשה נס ובני ישראל הרגו אותם. ☆ עמלק היה הראשון שהעז להילחם עם בני ישראל אחרי יציאת מצרים וקריעת ים סוף, לכן יש לנו ציווי למהות את זכר עמלק.

מושגי השבוע

☆ השבוע למדנו על אף או שוקע - בהקשר למצרים שצפו ושקעו בים, והסברנו שהפץ קל צף והפץ כבד שוקע.

☆ בהקשר למצ"ז בשבט למדנו להכיר חומרים שונים ובעיקר את העץ.

ענייני דיופא

☆ הסברנו למה אנו שמחים כבנינו בשבט משום שזה "ראש השנה לאילנות" ואז מתחיל לגדול פירות על העץ. וכן הסברנו מה זה "כי האדם עץ השדה" - שהאדם הוא כמו עץ, אם משקים אותו במים (אין מים אלא תורה) הוא צומח לגדול בתורה, ואם לא הוא הלילה נובל.

☆ סופר לילדים הסבר השיר "אילן אילן במה אברכך...". אדם אחד הגיע לעץ מלא בפירות מעימים מאוד, היה לו צל יפה ואמת המים עוברת תחתיו. אבל אותו אדם מפירות העץ, שתה ממימיו ונח בצל האילן. כשעמד ללכת לדרכו, פנה אל האילן ואמר לו: במה אברכך? אם אברכך שיהיו פירותך מתוקים - הרי הם מתוקים וכו', אלא יהי רצון שכל נטיעות שייטעו ממך יהיו כמותך.

☆ עשינו חוברת עבודה על שבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל.

ילדים השבוע בפעילות ויתמיקה עם הרבי פולטק:

נמננו למייל בארץ ישראל, וראינו את העינים היפים שה ברא בעצנו בתנועה את שליבי נזילת העיני משתיל קטן לעין נגוח עם שורשים וענפים. בחושים בכוכבים הצגנו בחצנה מרתקת את האיש שהלך במדבר, והיפש מים לשתות, עד שמצא את העץ וברכו - אילן אילן במה אברכך.

ילדים יצאו ממש מרתקים ומלאי חוויות

3

קול החינוך

ותלמידי חכמים בני אותה שכונה.

בדף זה, משתקפת - על קצה המזלג - תמונת המצב העגומה של הנעשה ב'חדרים'. בינות לשורות המדווחות על לימודי פרשת השבוע שסופרו לילדים הרכים, כמו גם מדרשי חז"ל וענינא דיומא על ט"ו בשבט, חודרים מושגים ועיוותים נוראים אשר נראה שנלקחו הישר ממוסדות החינוך של הדת"ל בלא כל גזמה, המציגים מעט מהאווירה השלילית הנוראה השוררת בתתי"ם בעת הזאת.

אם עד עתה הורגלנו ב'חדרים' להוספת חיוביות נהדרות של העשרת עולמם הרוחני של הילדים [שגם הם צריכות להיעשות במסורת החינוך הטהורה ללא כחל ושרק כמובן], כמבצעי עידוד לאמירת ברכות ההודאה או קריאת שמע בקול רם ובכוונה, או שינון פרקי תהילים, פרקי משניות ודפי גמרא בע"פ, הרי שעתה המדובר בהחדרת זמורות זרות של "ערכים" חוליים, המוחדרים בתערובת נוראה של קודש וחול מתוך הרס וחורבן נוראי בקרב החניכים הרכים.

רפורמה חמורה זו, של החדרת "ערכים" שונים בתערובת קודש וחול הרסנית - שעליה דווח רבות בגליונות "קול החינוך" בשנים האחרונות - הלכה והתפתחה בעיקר בכיתות הגן של ה'חדרים', אשר נתונים למשיסה תחת עולו של "המחוז החרדי" המחולל הרס של ממש בכיתות הגנים לבנים ולבנות של הציבור החרדי באשר הם וכיתות גני ה'חדרים' בכלל.

אולם החידוש ב"דף קשר" זה, הינו העובדה שכאן המדובר בכיתת 'מכינה' של ילדי תשב"ר בני 5 ו-6, האמורים להתחנך בשנה זו בלימוד האותיות והנקודות הקדושות בקדושה ובטהרה על אדני לימוד התורה לכל השנים הבאות, ובעוד כיתה זו - כיתת ה'מכינה' [או כיתה א' כפי שהיא מכונה ב'חדרים' הוותיקים] הינה אחת מכיתות הת"ל לכל דבר ועניין.

כותרת בולטת המופיעה במרכזו של ה"דף קשר" המדווח להורים על לימודי ילדיהם במהלך השבוע בכיתה, נושאת את השם "מושגי השבוע". סעיף זה של התמקדות בלימוד נושאים "יחודיים" חדרו לכיתות ה'מכינה' בתתי"ם בשנים האחרונות ברוח

הרפורמה החינוכית השלילית שמחדיר משרד החינוך, שבה מוקדש בכל שבוע נושא חולין אחר התופס מקום משל עצמו במתכונת לימודי הקודש של החניכים בכיתה.

תוספת זו של "מושגי השבוע" לחינוכם הרוחני של הילדים בת"ת חמורה לכשעצמה, אולם, חמורה שבעתיים העובדה שבמסגרת הניסיון "לקדש" ולהכשיר את הלימודים החדשים נעטפו ועורבבו לימודים חוליים אלו במקשה אחת עם נושאי הקודש, בכדי ליצור ככל הנראה הצגה מושלמת של העשרת עולמם הרוחני של הילדים...

מתכונת זו, של תערובת קודש וחול עד כדי מצב של 'ניצול' ענייני לימודי הקודש לצורך לימוד ענייני החול, מוכרת וידועה מאופיייה ומתכונתה של תוכנית הלימודים המקובלת במוסדות הממ"ד של הדת"ל, המורגלים בכך שנים רבות כבר מזמן הקמתה של המדינה בעת שנכנסו מרצון תחת שליטתו של "משרד החינוך" שהוקם על ידה, ויצרו את תערובת הכלאיים של "הממלכתית-דתית" המחנכת לאותו "מיזוג" חולני של עירוב הקודש והחול בצורה מחפירה וחותרת לשיבוש התורה והמסורה ועקירת האמונה.

עתה, עדים אנו לתהליך דומה המתרחש דווקא בציבור החרדי, רח"ל. דבר זה נובע מתוך הכפיפות המוחלטת של מוסדות החינוך החרדיים לשליטתו של משרד החינוך המתקצב אותם, מה שהפקיר לחלוטין את החינוך של ילדינו לגחמותיו ההרסניות של "המחוז החרדי", והותירה אותו בסכנה ממשית של המרת החינוך התורתי הטהור בחינוך ד"ל נטול כל ערך שאחריתו מי ישרונו.

וכך, ב"דף קשר" שלפנינו, שנשלח בשבוע של "פרשת בשלח תשע"ז", מופיעות המילים הבאות: "השבוע למדנו על צף או שוקע - בהקשר למצרים שצפו ושקעו בים, והסברנו שחפץ קל צף וחפץ כבד שוקע". ובהמשך: "בהקשר לט"ו בשבט למדנו להכיר חומרים שונים ובעיקר את העץ".

אכן כן, קריעת ים סוף, המאורע הרוחני הנעלה של פסגת האמונה בניסי יציאת מצרים, הפך באחת ל"צף או שוקע", כאשר

פרשיות התורה ומדרשי חז"ל המדברים על הניסים והאותות הגדולים הופכים לחומר של לימודי חול!

הבה נתבוננה, לא הייתה כאן כוונה להסביר ולהמחיש את ניסי קריעת ים סוף למוחם הקט של הילדים ע"פ מושגי החולין, דבר פסול ומופקע לכשעצמו, אלא חמור מכך בהרבה. ניסי קריעת ים סוף נלקחו בסה"כ כ"משל" ו'אמצעי' גרידא (רח"ל), לצורך המחשת ולימוד נושא החולין "צף או שוקע" הנלמד באותו שבוע! "ותירש שפחה גבירתה"!

הילד הרך, אשר מוחו וליבו הטהור קולטים כעת לראשונה את מאורעות קריעת ים סוף פסגת האמונה, לומד למרבה החרפה על קריעת ים סוף חדשה וזרה! לא על קריעת ים סוף של ניסי השי"ת, לא על קריעת ים סוף של מידה כנגד מידה - רשעים טובעים טובעים כקש בינונים כאבן והכשרים כעופרת (רש"י שמות טו, ה'), אלא על קריעת ים סוף של "צף או שוקע"!

וכנ"ל לגבי לימודי מועד ט"ו בשבט. תחת הנחלת ערכי ויסודי מצוות התלויות בארץ וחילופי שנת המעשרות במועד זה - מושגים נעלים מהמשנה והגמרא תורת ד' תמימה, מועבר מועד קדוש זה לילד, בתבנית חולין של "הכרת חומרים שונים ובעיקר העץ", או במילים אחרות: ט"ו בשבט בנוסח חילוני אותנטי...

מוחו הרך של הילד, הפתוח כאולם בשנים אלו לקליטת המושגים הנעלים הנקלטים במוחו לאורך שנים רבות, סופג אל קרבו שיבוש חמור ונורא ביסודי התורה והאמונה כאשר לימודי החול מועברים לו כדגש וכעיקר במאורעות האמונה הנשגבים ובמועדי מצוות התורה. האין זה חורבן התורה פשוטו כמשמעו?!

והעזולה זועקת לשמים: במה אשם הילד? במה חטא הילד הקט המולעט בחינוך קלוקל מסוג החינוך שמקבל בן גילו במוסדות הממ"ד, האין הוא זכאי לחינוך תורתי חרדי כפי שקיבלו אחיו ואביו, סבו וסב סבו במשך הדורות? האין הוא ראוי ללמוד את קריעת ים סוף במתכונתה הטהורה והאותנטית ללא שנכניס אותו להמיון של "צף או שוקע" כפי שהוא מכיר מגלגל הים שלו... האין הוא יהודי חרדי

כאבותיו ואבות אבותיו שגדלו על ברכי "ט"ו בשבט" של מצוות התלויות בארץ, ולא של "הכרת חומרים שונים, ובעיקר העץ" בנוסח חילוני - דתל"י? מה זאת היה לנו?!

תקופת הילדות היא תקופת ההפנמה של יסודי התורה והאמונה, של קבלת היחס הראשוני הבסיסי לכל ערכי התורה והיהדות, ושל קליטתם של המושגים הנעלים ביחס לסולם הערכים של כלל המושגים האחרים. שינויים ושיבושים בתחומים אלו, הם פגיעה חמורה ואנושה בחינוך הטהור של ילדי ישראל.

כמה מתאימים דברים שנשא מרן הגר"א קוטלר זצוק"ל בפני מחנכים, שבהם הבהיר וחייד נושא חמור זה ואף תלה בנקודה זו את כל עתידם הרוחני של התלמידים, וכה אמר:

"מיסודי החינוך התורתי הוא להקנות לתלמידים את הגישה האמיתית לתורה, את ההערצה וחדרת הקודש לתורה ולאנשים שמדובר עליהם בתורה. בפרט בדורינו, שדעת תורה מועטת וה"עם ארצות" גוברת, צריכים לחנך את התלמידים לגשת בצורה הנכונה לתורה. כי מגישה מוטעית לתורה, מקבלים דעות כוזבות והשקפות מסולפות על כל העניינים הנוגעים לתורה ואמונה, והבנה לא נכונה של מאורעות העולם". (משנת רבי אהרן, ח"ג).

התופעה החמורה של שינוי האווירה החינוכית של ה'חדרים' מימות עולם - והחלפתה באווירה חדשה ומנוכרת של "בתי ספר" ממלכתיים, מקבלת ביטוי עז בתוכן המופיע בתחתית ה"דף קשר".

בדיווח מלא ומפורט, מדווח הדף על "פעילות ריתמיקה" שנערכה עם ילדי ה'מכינה', על ידי מורה מיוחד (המכונה "הרבי פולטק") שאיננו מהצוות החינוכי בת"ת אלא הנהו מורה מיוחד ל"פעילות הריתמיקה".

ובטרם נמשיך לסקור את התוכן המפוקפק של הפעילות המוזרה והמקוממת, הרי שיש להתבונן בעצם העובדה החמורה של פעילות זו. פעילות זו, לא נועדה לרומם ולגדל את ילדי הת"ת בתורה ויר"ש, אלא נועדה לשם פיתוח כישורי הגוף של

הילדים. דבר זה, מהווה הפרה בוטה ופגיעה חמורה בצביון המקודש של ת"ת בישראל שתפקידו אינו אלא לגדל את הילדים בתורה ויר"ש ("בדמות ובצביון אשר גבלו לנו הראשונים כמלאכים וכאשר היה מקובל בישראל מדור דור" - מנוסח מכתבו של מרן הגר"י אברמסקי שהובא לעיל), וכל פעילות זרה אחרת הנעשית בו הינה נעיצת חרב בצביונו ובכל מהותו.

ואם חפצים אנו להיווכח ברושם השלילי שיוצרת פעילות כגון זו, יבוא התיאור החי שלפנינו מהפעילות שנעשתה בת"ת המדובר, במתכונת של טיול "בדמיון מודרך" שערכו הילדים עם "הרבה" לריתמיקה", ותדבר בעד עצמה.

הנה התיאור המופיע בדף: "נסענו לטייל בארץ ישראל, וראינו את העצים היפים שה' ברא, בצענו בתנועה את שלבי גדילת העץ משתיל קטן לעץ גבוה עם שורשים וענפים, חבושים בכובעים הצגנו בהצגה מרתקת את האיש שהלך במדבר, וחיפש מים לשתות, עד שמצא את העץ וברכו - אילן אילן במה אברכך. הילדים יצאו ממש מרותקים ומלאי חוויות".

לצד הכיתוב מופיעה תמונה של הילדים בפעילות. תיאור הפעילות האמור, יחד עם המחזה שבו מצולמים הילדים חבושים בכובעים ססגוניים כאילו הם בעיצומו של

אולי כבר נלמד את הלקח?!

ומטורפין עולין ויורדין", כלשון רש"י שם. וכעת הגע עצמך את ההבדל ה"קטן" בין תשב"ר טרום דפי קשר אלו, לילד תשב"ר דהיום, ילד שלא "מפתחים" את אפיקי המחשבה שלו ולא דואגים "להעשיר" את ידיעותיו, לומד את הרש"י הני"ל במסגרת ניסי קריעת ים סוף, ומתחנך לדעת שהקב"ה מנהיג את הבריאה דווקא שלא בדרך הטבע, ואילו הילד דן, אשר הוחדר למוחו הערבוב והעיוות של "צף-שוקע" במקביל ללימוד על קריעת ים סוף, הרי שכאשר יתוודע לדברי רש"י אלו, יתמה וישאל: הכיצד! הלא זה הוא נגד חוקיות הטבע של "צף-שוקע"!!...

הנה לפנינו במוח הרס כל הקדוש והיקר וגיידול צעירי הצאן מתוך טשטוש וערפל הרסני שאחריתם מי יסורנה.

הערת המערכת: הכותב הנכבד כותב במאמרו הנפלא בזה"ל: "הילד הרך, אשר מוחו וליבו הטהור קולטים כעת לראשונה את מאורעות קריעת ים סוף פסגת האמונה, לומד למרבה החרפה על קריעת ים סוף חדשה וזרה! לא על קריעת ים סוף של ניסי השי"ת, לא על קריעת ים סוף של מידה כנגד מידה - רשעים טובעים כקש בינונים כאבן והכשרים כעופרת (רש"י שמות טו, ה'), אלא על קריעת ים סוף של "צף או שוקע"!!", עכ"ל הכותב.

ויש להכפיל ולשלב את הכאב, שהרי דברי רש"י אלו מכחישים את כל חוקי הטבע של "צף שוקע", שהכשרים נחים כעופרת גם אם הם דלי בשר וקלים כנוצה, ולעומתם חבריהם הרשעים גם אם הם היו כבדי משקל שחוקיות הטבע היתה מחייבת שישקעו מיד, היו "הולכין

בענין קדושת האותיות והנקודות, ואופן לימודן

דברי הגה"ק רבי הלל לייכטענשטיין זצוק"ל אב"ד דק"ק קאלאמיי
תלמידו המובהק של מרן החתם סופר זיע"א - בספרו משכיל אל דל"ח כ"ט ט' פרט ה'

וע"ע בספרו הנ"ל (מובא בטעמי המנהגים ע' תקנ"ד) שכ"ו ז"ל:
"אין לך עצה אחרת אלא להשיג ולהסתכל מאוד מאוד שלא לזוז שום נטיות מפסיעות של אבותיך הראשונים ומכל מנהגיהם וסייגיהם וגדריהם לשנות לשון ושם, ומנהגי ביהכנ"ס, והנהגות לימוד הילדים, וכל כך יהיו דברים האלו יקרים אצלך מה שקבלת מאבותיך, שאם יבוא אחד וירצה לשנות שום דבר ממה שקבלת מאבותיך, תאמר לו כופר אתה, פושע אתה, ומינות נורקה כך, וגם אם הוא כגובה ארזים גבהו, ואתן הגבולים שגבלו הראשונים, ואתה המסילה והדרך שפינו אבותיך וסקלזוהו מאבן, ודרכו בו מימות עולם, המה יביאוך אל הדרך הישר ולהרחיק אותך מחברתם, ותלך לבטח עד נכון היום.
וכן לא תאמרו כיש מהכופרים כי נשתנו העתים ונתחלפו הזמנים, יוצק זהב רותח לפיות האומרים כן, כי הטבע והזמן המה נכנעים ומשוועבדים לתורה, ולא שהתורה תשתנה ח"ו עבור הזמן כי כל העולמות נבראו רק עבור קיומה של תורה עכלה"ק.

הטמאים, שהתורה קדושה שלנו הכתובה באש שחורה על גבי אש לבנה מימין ד, היא כשיחה בטילה שלהם, מעתה מה לי בין פתח אלף שהכרתו היא של אות א בלשון דייטש, אבל ישחקו עצמותיו ותניפה רוחו, אלא הוא צריך לידע, שכל שאר שבעים לשונות והכתב והמכתב שלהם, הוא רק על דרך הסכמה של ראשונים, שכדי שתתיישב העולם, מן הצריכות הוא שיהיה לכל עם ועם כתב ולשון, הסכימו שצורה כזאת יהיה נקרא א, וצורה כזאת יהי ב, והכרתו ותנועתו וצורפי התיבות יהיה הכל על דרך שהסכימו, כדי שמתוכו יתקיים העולם בכל הנהגותיו.
אבל תורתנו הקדושה שלנו, פרשיותיה ופסוקיה ותיבותיה, וצורת האותיות והנקודות והנגינות, הכל ניתן מסיני, ובהם סודות עמוקות ורזי עליונים, ומה ידע שלמה וחזקי' מה שידעו, עיי' רמב"ן בהקדמתו עה"ת, מעתה מה חיוב הוא שיאמר התינוק בהבל פיו שלא נטמא עדיין דברים כהווייתו, כמו שנתנה מסיני. קמץ אלף א. ואז משום שהאותיות והנקודות, חיות קול ודיבור שליו עושה רשמים גדולים, עכל"ק.

"מי שהיו אבותיו מאנשים הכשרים והיראים, איך יסובב ויגולגל הדבר, שיבא לידי כך, שבניו או בנותיו יהיו מהכופרים בד' ובתורתו וייצאו מדת ישראל.
כוף אונך ושמע, מתחילה בימי קטנותם ונערותם תחת שהיה להם ללמוד אצל מלמד שהוא ירא ד', ולומד תורה הכל על דרך קבלות אבותינו, דהיינו שלומד עם התינוק קמץ אלף נקרא א, פתח אלף נקרא א, סגל אלף נקרא א, הגם "שדבר מלאכה כבידה הוא", עם כל זה לא נטה מקבלות אבותיהם, ויש מהמורים הקל"י דעת שדומה בעיניהם שהמה כבני אדם, ואבותינו הראשונים הם היו חמורים, אומרים מה לי להטריח התינוק, אלא "אלמדהו בקלות", אלף א, אלף א, ואצל ההמון שאינם מבינים ענין זה, דומה להם שהדין עם השני.
אבל מי שיודע אמיתתו ושורשן של דברים, מבין ויודע שדבר זה נוגע לאפיקורסות ולהפיל התורה, שהרי לא לחנם אחז"ל קיום העולם הוא על הבל תשב"ר שאין בהם חטא, והרשע הכופר הזה מהמחדשים, אשר דומה בעיניו

דברי הגה"ק רבי שמואל ענגיל זצוק"ל גאב"ד ראדומישלא וראב"ד ק"ק קאשוי מח"ס שו"ת מהר"ש - מתוך ספר שפתי מהר"ש שמיני עמוד צ"ה

ובהמשך כתב: נמצא דמי שמסית לעבירה ואומר שהוא מצוה עונשו יותר גדול ממסית לעבירה וכבר אמר שהע"ה בני אם יפתוך חטאים אל תאבה אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפה לנקי חנם אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם והאריך בבעל עקידה פי' ראה דכמו אם מסית לאדם לרצוח נפשות בטח בל ישמע לו שדבר זה ידע כל איש שהוא חטא גמור ע"כ אמר בני אם יפתוך חטאים היינו מי שמוחזק אצלך לחוטא אף אם יפתוך למצוה אל תשמע לו שבטח מאתו לא יצמח דבר טוב ובטח צפון בו שורש ארס ר"ל. כמו כן אם רואין אנשים שאינם הולכים בדרכי התורה ורוצים לשנות סדר הלימוד אף שמתעטפים בטלית שכונתם ללמוד לה"ק תדעו שבקרבם צפון ארס נחש.

הולך בעצמו בדרכי התורה זה הוא שליח של הקב"ה ללמד תורה לישראל והוא בחי' מלאך, אז תורה יבקשו מפייה, לא כן הרשעים הללו שאינם לומדים הנקודות כפי המסור לנו מסיני, וגם הם בעצמם פורקים עול תורה מעליהם, בוודאי אינו שלוחו של הקב"ה ואסור ללמוד ממנו. והנה אם בא מלמד שאין מכירין אותו העיקר הוא אם רואין שהולך במלבושי יהודים הכשרים ואינו משנה סדר הלימוד מכפי דורות הקודמים או מוקמינו כל ישראל בחזקת כשרות אבל אם רואין שהולך במלבושו כדרך פרוצי עמינו ומוקף ראש וגלוח, ובפרט שרוצה לבטל לימוד הנקודות הקדושים אשר כל אחד מהם מרמז לעולמות הקדושים וח"ו ע"י לימוד הגרוע הזה יגרמו חורבן העולם ח"ו ע"כ ידעו כי דרך זה הוא ממש ענין העברת הדת.

ומפורש בש"ס דשבת דקי"ט הגדול מאוד לפני הקב"ה תורתן של תנוקות של ב"ר ויליף לה מהא דאל תגעו במשיחי אלו תנוקות של ב"ר וקאמר שם ר"י נשיאה אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל של תנוקות של בית רבן דהוא הבל שאין בו חטא וקאמר שם דאין מבטלין תינוקות של ב"ר אף לבנין ביהמ"ק ועיר שאין בה תנוקות של ב"ר מחריבין אותה וכן פסק הרמב"ם ז"ל בפ"ב מהל' ת"ת ה"ב ומפורש שם בהג"ה דאין ראוי להושיב מלמד רק בעל יראה ואם אינו הולך בדרך טובה אע"פ שחכם גדול הוא אין לומדין אצלו ונלמד מקרא דשפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפייה כי מלאך ה' צבאות הוא. וי"ל הכוונה אם דומה למלאך שאינו משנה השליחות מכפי ששלחו הקב"ה, כמו כן אם לומד עם הנקודות כפי שנמסר מסיני וגם הוא

צוות הגן מתרחב...

לכבוד מערכת הגליון הנפלא קוה"ח הע"י איקלע לידי מסמך תחת הכותרת "זהב בגן", שחולק בגנים. מדובר במסמך רשמי של עיריית ב"ב, החברה למתנסים, הגוף הממשלתי - "אור ירוק", "שירות לאומי למבוגר החברה", והאגף לחינוך קדם יסודי - האגף לזהירות.

להלן מספר שורות מהמודעה:

"תוכנית 'זהב בגן' היא תוכנית ארצית להתנדבות גמלאים לגני הילדים בנושא בטיחות בדרכים. במסגרת התוכנית מגיעות הגמלאיות - מתנדבות לגן לפחות אחת לשבוע לפחות ל-3 שעות בשבוע ומועלה, הן משתלבות בפעילות הגן ומובילות יוזמות בתחום הבטיחות בדרכים דרך כישורים ומיומנויות שפיתחו במהלך חייהן."

מי הן אותן "גימלאיות" נקל לתאר, הם לא יגיעו רק מרח' רש"ם... כי בדרך כלל הסבתות החרדיות מסתובב להם בראש משהו אחר מ"זהירות בדרכים", הם עסוקים עם משפחתם הענפה, עם הנכדים היקרים, שיעורי חיזוק, ואם כבר כן להתנדב, אז הם

מתנדבות לסייע לנשים בבתי אבות, או בבתי החלמה לילדות, או... לעשות בייביסיטר לנכדיהן או ניניהן החמודים. אין ספק שהם מעולם לא חשבו על זהירות בדרכים "על פי דרישות משטרת ישראל"... הם פשוט עברו את הכביש כמו שהאמא שלהם אמרה להם כמה פעמים כשהם היו בנות שנתיים להסתכל שמאלה וימינה ושמאלה, ואם אין מכונית אפשר לעבור... וזה כל התורה כולה על רגל אחת! וזהו!!!

האם שמעתם פעם שמחנכים כיצד לנשום, כיצד ללעוס, כיצד לפתוח את העינים, כיצד להזיז את הרגלים והידיים... מי שנולד בס"ד בריא ושלם, לומד את כל הדברים הללו, בלי לעבור קורסים מיוחדים באוניברסיטה לנשימה והליכה... וכמדומני שגם ילדים בעולם השלישי, שמעולם לא ביקרו בבתי ספר יודעים את המלאכה המסובכת הזו...

כן, מטרה מיוחדת יש לכל זרועות המימסד השלטוני, להחדיר את נושא "זהב" לגנים, כבר בגיל הרך במלא ההיקף והרצינות, כהתחלה לקראת המשך הדשדוש בנושא בכיתות היותר גבוהות, שאז זה כבר משולב עם סממנים הרסניים כמו שוטרים ושוטרות בפתחי בתי הספר, והלבשת אפודות זרחניות עם כיתוב "משטרת ישראל" במעברי החציה, שעל תופעה מחפירה זו, אכן אנו מזהרים בתורה (דברים ד, טו): **"ונשמרתם מאד לנפשתיכם וגו', פן תשחיתו"**.

ואנחנו ממשיכים לקרוא בדף הפרסומות:

"הדמות שמובילה את התוכנית היא: לָלֶה. ללה היא דמות מצוירת שנועדה להזכיר לילדות את כללי הזהירות בדרכים. למה ללה? כי כל הכללים שעוסקים בבטיחות בדרכים, מתחילים בלה או בלה, להביט, להקשיב, לתת יד למבוגר, לשים חגורה, לחבוש קסדה, לרדת לכיוון המדרכה, לשבת בשקט במכונית ועוד".

כך ממלאים את מוחות הפעוטים בריקנות ושטויות והבלים, כפי שהם עושים לילדים החילוניים שבאמת אין להם דברים אחרים במה למלאות ולמטמם את מוחם, אך ב"ה שגם לנו יש לה ולה עם משמעות מאד מאד שונה, דוגמת לשבת וללמוד, לשמור תורה ומצוות, לאהבה את ה', לעשות חסד, לכבד

את ההורים, לשמור את השבת ועוד, שאף אלו כולם מתחילים בלה או בלה, אך לא מחדירים סלנג טפשי זה, כי אם ממלאים את מוחות הצעירים ב'ברען' לקיום המצוות ויראת שמים - ראו מה בין בני לבן חמי...

ונמשיך הלאה לקרוא בפרסומות:

"על דגלה של התכנית מופיע כמוטו המשפט 'מי שזורע זרעים של טוב לב - נהנה מקטיף נצחי'."

שימו לב "זרעים של טוב לב". מה זה מתכוון לשדר? מה שמכונה ביהדות "טוב לב", או "טוב לב" במושגי הגויים והחילונים, שהמרחק ביניהם הוא כמרחק שמים וארץ, ולדוגמה, ביהדות, להציל יהודי מליפול לשמד, אין לך חסד וטוב לב גדול מזה, ואילו במושג הגויי-חילוני, הרי הנך עבריין, שמגיע לך מאסר לפחות עד תום ההליכים... ומה שנחשב אצלם ל"טוב לב" ולדוגמה נתינת סנדוויץ עם דבר אחר לחבר רעב, הרי אצלינו זה נחשב לאכזריות, כי זוהי הפלה לגיהנם רח"ל.

אנו לא חושדים את הגימלאיות הזקנות מטעם "שירות לאומי למבוגר החברה", כוונתם להשריש את קדושת הנצחיות היהודית. הן בסך הכל מדקלמות את הטקסטים ש"אנשי הרוח" של ארגוני הממשל הנ"ל חיברו מתוך השיטה הנושנה ליצוק תוכן רוחני להבליהם, ואילו מנהלי הגנים היו קצת יותר אחראיים ופחות חוששים מהעריץ הפריץ, מהידיא אריכתא של משרד החינוך הרי שהיו מבינים שמה שטוב עבור הגופים הממשלתיים הנ"ל, הרי שעבור ילדינו זה בדיוק להיפך מהמטרה, כאשר בשימוש זה מסיטים מהילדים הרכים את ההבנה הבסיסית של המושג "נצחיות", המובנת ומורגשת אצל כל אשר לב יהודי פועם בקרבו, שהכוונה היא לחיי העולם הבא ולימות המשיח, ומושג שמשתרש אצל הנער בטבעיות תוך כדי הלימוד והחינוך, ומשתמשים בו למשהו נבוב של "זהירות בדרכים" - ע"פ חינוך והנחיית הגימלאיות...

אם המגמה הזו תמשיך בקצב הזה, הרי שלא ירחק היום שהגנים החרדיים יהיו "גן ממלכתי חרדי" עם כל הפירושים... **אוי לנו שלכך הגענו!**

"המחוז החרדי" - תוצאות!

לכבוד מערכת קול החינוך

אני הח"מ מבקש בזה להביא לידיעת הקוראים מספר התרחשויות סביב ההתפתחות המסעירה שנודע לאחרונה על המפקחות ה"חרדיות" ששובצו בחלונות הגבוהים של מחלקת "המחוז החרדי" של משרד החינוך, במטרה לדלל ולהסתיר מידע של עיקרי האמונה מהפעוטות והפעוטות בגנים, במסגרת המאמץ להעמיק את ההשפעה הרעה במערכת החינוך החרדית:

1. מורה בשם... סיפרה שהלכה לחנות מסוימת שמוכרת אביזרי גן וחיפשה חומר מסוים על בריאת העולם, ואמרו לה בשיא התמימות, **שאת זה וזה כבר לא מייצרים, כי אין לזה כבר דרישה** מאחר ומשרד החינוך שינה את התכנים בגנים.

2. בבי"ס... נתנו לילדות חומר לימודי ואף לא טרחו להוריד את הכותרת של "המחוז החרדי" בראש הדף. נודע לי שבבי"ס הזה המנהלת אספה את המורות ואמרה להם: למרות המגמה של משרד החינוך עלינו להיות חזקות מול המפקחות!

3. בגן מסויים המנהלת גוננה על מפקחת, בנימוק שלמרות שהיא מאלו שמדברת על לב הגננות להעלים את עיקרי האמונה ולא להתמקד בנושאים מופשטים (עפ"ל), אבל היא לא מאלו שדורשת הרבה בפעם אחת **אלא לאט לאט...** כנראה שעם כזו מנהלת כבר לא צריך מפקחות מהסוג הנ"ל...

4. בגן... הביאו לילדות צנצנות עם מים ועקבו איך זה מתמלא כל יום בגשם לעומת אמש וכו', והסבירו את סוגיית ה'מישקעים' (מה שעד היום היה בתחום המידע של ה"שירות המטראולוגי" בבית דגן...). כן הביאו לילדות אביזרים שמהם רואים את השינויים בכיווני האויר, וגם בזה היה מעקב יומיומי עם הילדות מבחינה מדעית (מה שעד היום זה היה בתחום הפיקוח של שדות התעופה בלבד...)

אמנם עצם הידיעה על משקעים וכיווני אויר וכיו"ב אינה חפצא של איסור, אבל **ברגע שהמטרה היא להמיר את לימודי האמונה בלימודי מדע, ובמקביל דורשים**

מהגנות לדלל ולמנוע מהפעוטות והפעוטות ידיעות על עקרי האמונה, הרי שמדובר כאן בעקירת התורה ממש רח"ל.

אם אנו שואפים להשריש לפעוטות את יסוד האמונה שהשריש הרמב"ן בסוף פר' בא: **"מן הניסים הגלויים אדם מודה בניסים הנסתרים"**, וזו היא ההשרשה הראשונה בנפש הילד שנס הוא טבע וטבע הוא נס, אז העיסוק בנושאי הטבע והמדע בגיל כה רך, הוא הדבר שהכי מיותר ומזיק עבורם, וזה משתלב היטב עם התכנית הזדונית של "המחוז החרדי" למחוק מהגנים החרדיים את החינוך לאמונה ה"י, כפי שראינו בהוראה לא ללמד על מעשה בראשית,

תוכנית הלימודים לחנוכה ולחג הפסח האחרונים.

מחריד לחשוב לאיזה מחוזות הם זוממים להוביל את צאצאינו הרכים. לא לחינם אמרו חז"ל הק' "אל תגעו במשיחי - אלו תשב"ר", כי גם נגיעה קלה סופה להוביל לאבדון ח"ו.

בהזדמנות זו ברצוני להודות לכם על עבודת הקודש הנפלאה של גליונכם, שאינו מניח לנו להרדם מהמשמר על חינוך צאצאינו, שיתנהל בדרך המסורה לנו מדור דור, כל לחי!

הכותב בכאב ובצער רב

השם והכתובת שמורים במערכת

מסע התלאות: העציץ, הדחליל ושלשת הדובים

לכבוד המערכת הנכבדה "קול החינוך"

אני אברך כולל מאיזור הצפון. לאחרונה נתקלתי בסוגיה מוזרה עד מאד, עד שהרהרתי לעצמי או שאני משוגע או שהעולם השתגע, אני מספר לכם את הסיפור שלי והקוראים הנכבדים ישפטו לבדם. את בני התשיעי דאגתי לרשום בגן החרדי הטוב ביותר שקיים במקום מגורי. רוב ככל המשפחות שם הם בני תורה וההמלצות שקיבלנו היו מאד חמות.

כעבור חודש בגן, נחתה לה הסנונית הראשונה בדמות שיחת טלפון של הגננת הנלהבת שמספרת לאשתי על הפלא החדש בשיטת החינוך, כאשר היא מבשרת לאשתי על **"תחרות עציצים"** בגן, וכמה חשוב **שבעלך יגיע לגן לנטוע עץ עבור הילד** (כשבתוך דבריה היא פוסקת נחרצות שזה לא ביטול תורה!...).

טוב, אז את העציץ בלענו, כעבור שבועיים התחילה **"תחרות דחלילים"** נמרצת בגן, כשהגננת מסבירה במרץ להורים ההמומים, כמה חשוב **התקשרות נפש הילד לדחליל, וכמים הפנים לדחליל** וגו'. ניסינו להתאפק ולעבור גם את הדחליל בשלום...

אבל אז חזר הילד מהגן כשהוא מספר בהתלהבות סיפור חילוני על **זהבה ושלוש הדובים**, או אז נשברתי לגמרי. אחרי בירור קצר נודע לנו הצרה, הגננת פשוט נעשתה חברה טובה של המפקחת ה"חרדית" המקולקלת, והיא כמובן דואגת להעביר לה את משנתה החינוכית.

בקשנו להעביר את הילד לגן אחר, אבל כל מקום שהלכנו ראינו שהמפקחת החכמה הקדימה אותנו... אז את שלשת הדובים ראינו, את הדחלילים עשינו, עציצים נטענו, אבל מה עם ה"עציץ" הרך שלנו, שרוצים להפוך אותו לדחליל... **הרי באם ראשו יהי מלא בדברי הבל ורעות רוח, איך יכנסו ויושרשו שמה דברי אמונה ומסרים של יראת שמים ומדות טובות?**

בכבוד רב, יצחק ק.

השם המלא והכתובת שמורים במערכת